

Er den skatteansættende myndighed for sælger og køber ikke den samme, foreslås det, at fordelingen foretages af den skatteansættende myndighed for sælgeren, dog først efter høring af den skatteansættende myndighed for køber.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 4 vil en efterfølgende ændring af fordelingen på overdragne aktiver, dvs. en ændret værdiansættelse for nogle af de overdragne aktiver, hos enten køber eller sælger medføre en tilsvarende (med modsat fortegn) ændret værdiansættelse af de samme aktiver hos sælger henholdsvis køber, dog med respekt af fristreglerne i skattestyrelseslovens § 35. En ændret værdiansættelse kan fremkomme som følge af en skatteankenævnskendelse, en kendelse fra Landsskatteretten eller en domstolsafgørelse.

Landsskatteretten kan i tilfælde, hvor afgørelsen af et klagepunkt angår bedømmelsen af de skattemæssige virkninger af et retsforhold mellem klageren og en tredjemand, allerede i dag bestemme, at tredjemand skal have mulighed for at udtale sig over for Landskatteretten. Partshøring kan komme på tale, når der er grund til at antage, at denne tredjemand ønsker en anden bedømmelse af retsforholdet lagt til grund end den bedømmelse, som klageren ønsker lagt til grund.

Til § 46

Bestemmelsen vedrører regulering af de grundbeløb, der er indeholdt i lovforslaget. Regulering af disse beløb skal ske efter den almindelige bestemmelse i personskattelovens § 20. Det er således beløbene i § 5, stk. 3, (små restsaldi), § 6, stk. 1, nr. 2, (småaktiver), § 10 (bundgrænsen for anvendelse af reglerne i §§ 5 - 9 på dok- og beddingsanlæg), § 11, stk. 3, (små restsaldi ved blandet benyttede driftsmidler og skibe), § 29, stk. 1, nr. 3, (bundgrænsen for forskudsafskrivninger), § 42, stk. 2, (straksafskrivning af små udgifter vedrørende indretning af værelser til landboturisme), og § 43, stk. 2, (straksafskrivning af små beløb vedrørende tilslutningsafgifter), der bliver reguleret.

Til § 47

Bestemmelsen er en generel bestemmelse for hele loven, der fastslår, at (frivillig) afhændelse og (tvungen) afståelse i loven sidestilles med salg af det pågældende aktiv eller den pågældende virksomhed. Heraf følger, at afståelsessummer og afhændelsessummer ligeledes vil blive sidestillet med salgssummer.

Til § 48

Efter bestemmelsen behandles forsikrings- og erstatningssummer som salgssummer, hvor andet ikke er særskilt fastsat. Bestemmelsen gælder for hele loven, og erstatter således en række bestemmelser i den gældende lov om behandlingen af forsikrings- og erstatningssummer. I visse tilfælde er der dog i lovforslaget opretholdt særlige bestemmelser for behandlingen af forsikrings- og erstatningssummer, f. eks. i den foreslåede § 7, stk. 2, § 13, stk. 2, og § 24.

Til § 49

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 31 for så vidt angår erhvervelse eller overdragelse af aktiver ved gave og arveforskud, der sidestilles med køb henholdsvis salg. Derimod er arv ligeledes medtaget i bestemmelsen, hvilket navnlig skal omfatte de tilfælde, hvor arvingen m.v. ikke succederer i boets skattemæssige stilling. I disse tilfælde indeholder bestemmelsen således også hjemmel til fastsættelse af anskaffelsessum og salgssum. Som følge af lov nr. 426 af 14. juni 1995 om dødsbo- og gaveafgift er boafgift nævnt i den foreslåede bestemmelses 2. pkt. på linie med gaveafgift og indkomstskat. Det er i bestemmelsens 4. pkt. præciseret, at når erhververen efter skattelovgivningens regler indtræder i overdragerens skattemæssige stilling, finder de omtalte bestemmelser ikke anvendelse. Med den foreslåede bestemmelse er indholdet af den gældende lovs § 31 koncentreret i en kortere form.

Reglerne i den gældende lovs § 31, stk. 1, sidste pkt., og stk. 2, sidste pkt., om omregning til kontantværdi, indgår ikke i bestemmelsen, da der i § 45 er foreslået en generel regel om omregning til kontantværdi, der gælder for hele loven.

Til § 50

Bestemmelsen svarer i alt væsentligt til den gældende lovs § 30, stk. 1 og 2. Der er dog foretaget visse mindre justeringer.

Stk. 1 indebærer, at fortjeneste eller tab medregnes fuldt ud i salgsåret i tilfælde, hvor aktiver er solgt som led i næring. Henvisningen i 2. pkt., hvorefter beskattningen sker efter statsskattelovens § 5, litra a, indebærer, at der ikke skal ske kontantomregning af anskaffelses- og salgssummer. Det er således de nominelle værdier, der benyttes.

Stk. 2 er alene ændret i forhold til den gældende § 30 med henblik på at tilpasse bestemmelsen lovforslagets ny kapitelinddeling.